

از نظر سیاسی نیز وضع هند هرگز تا آن اندازه که در دوران تسلط بریتانیا دیده میشود دچار انحطاط نشده است. هیچ نوع اصلاحی صورت نگرفته است که قدرت سیاسی واقعی به مردم منتقل گردد. صاحبان عالیترین مقامات ما هم ناچار بوده‌اند که در برابر مقامات خارجی سرفرو و آورند. حق آزادی بیان عقیده و حق آزادی اجتماعات و فعالیت‌های اجتماعی از ما سلب گشته است و بسیاری از هموطنان ما ناچار شده‌اند بصورت تبعیدی در خارجه زندگی کنند و نمیتوانند به خانه و سامان خود بازگردند. تمام استعدادهای اداری کشته شده است و افراد توده مردم ناچار بوده‌اند خود را با مشاغل کوچک در دوائر محقر روستائی و کارمندی جزء در ادارات راضی سازند.

از نظر فرهنگی تعلیماتی که بما داده شده طوری بوده است که ما را از تکیه گاههای فرهنگی خودمان جدا ساخته است و پرورشی که بما داده شده است خود همچون زنجیرهایی دست و پای ما را بسته است.

از نظر روحی هم خلع سلاح اجباری، مردانگی را از ما گرفته است و حضور دائمی ارتش خارجی اشغالگر که همواره برای درهم کوفتن روح مقاومت ما بکار رفته است این فکر را در ما پرورانده است که ما خودمان قادر نیستیم خود را حفظ کنیم و در مقابل تجاوز خارجی بدفاع پردازیم و حتی در مقابل حملات دزدان و راهزنان و ولگردان از خانه و خانواده‌های خود دفاع کنیم.

ما گردن نهادن بیش از این را، به حکومتی که اینهمه مصائب عظیم برای کشور ما فراهم ساخته است، جنایتی نسبت به انسان و به خداوند می‌شماریم. در عین حال قبول داریم که سه مؤثرترین راه تحصیل آزادی و استقلالمان پرداختن به اقدامات خشونت آمیز نیست. بدینقرار خود را آماده می‌سازیم که تا آنجا که بتوانیم از همکاری ارادی با دولت بریتانیا خودداری کنیم و آماده می‌شویم که به نافرمانی عمومی و از جمله به عدم پرداخت مالیاتها پردازیم.

ما مطمئن هستیم که اگر بتوانیم فقط کمک ارادی خود را از ایشان مضایقه کنیم و پرداخت مالیات‌ها را، البته بدون هیچ نوع خشونتی، متوقف سازیم حتی با وجود تعریک‌ها و تفتین‌ها مسلماً این تسلط غیر انسانی خارجی پایان خواهد یافت. بدین جهت اکنون در اینجا علناً تصمیم می‌گیریم و سوگند یاد می‌کنیم که از تعلیمات کنگره که گاه بگاه بخاطر حصول «پورناسواراج» اتخاذ میگردد پیروی کنیم.

ضمیمه ب

قطعنامه یادآوری

۲۶ ژانویه ۱۹۳۱

ما اهالی افتخار و سپاسگزاری تحسین آمیز خود را از پسران و دختران هند که در مبارزه بزرگ بغاطر استقلال شرکت جستند و بدین شکل رنجها برده اند و فداکاریها کرده اند تا مادروطن بتواند آزاد باشد، از رهبر بزرگ و محبوب خود مسان مهاتما گاندی که الهام بخش دائمی ما بوده و راه هدفهای عالی و تلاشهای نجیبانه را بنا نشان داده، از صدها نفر جوانان دلیرمان که جان خود را در محراب آزادی قربانی ساختند، از شهیدان پیشاور و تمامی استان مرزی و شولا پور و ناحیه میدناپور و بمبئی، از آنبوه هزاران هزار کسانی که با هجومهای وحشیانه و ضربات لاتی نیروهای دشمن روبرو شدند، از سربازان هنگ گاروالی و تمام هندیانی که در صفوف ارتش و پلیس دولت قرار دارند و با بخطر انداختن جان خویش تیراندازی یا اقدامات دیگری بر ضد هموطنان خود را رد کردند، از دهقانان سرفراز و غلبه ناپذیر گجرات که بدون تزلزل و بدون روی گرداندن از مشکلات با انواع اقدامات خشونت آمیز و وحشت انگیز مواجه گشتند و تمام دهقانان رنجبر سایر نواحی هند که با وجود انواع تضییقات بطور مؤثری در مبارزه شرکت جستند، از پیشه‌وران و بازرگانان و سایر اعضای جامعه بازرگانی که با تحمل زیانهای سنگین برای خود و مخصوصاً با شرکت در تحریم منسوجات خارجی و کالاهای انگلیسی به مبارزه ملی کمک کردند، از یکصد هزار مردان و زنان که بزندانها رفتند و با انواع محرومیتها رنجها بردند و حتی گاهی در داخل زندانها هم مورد هجوم قرار گرفتند و شلاق خوردند، و مخصوصاً از داوطلبان عادی که همچون سربازان واقعی هند بدون توجه به کسب شهرت یا پاداش و مزد و فقط بغاطر هدفی بزرگ بطور خستگی ناپذیر و با رعایت انتظام و آرامش در میان رنجها و سختیها بکار خود ادامه دادند، اعلام میداریم .

ما همچنین ستایش و تحسین عمیق خود را نسبت بزنان هند که در ساعات خطرناک بغاطر مادروطن پناهگاه خانه‌های خود را رها کردند و با شهامت و مقاومت تزلزل ناپذیر دوشادوش مردان خود در صفوف ارتش ملی هند و در نخستین خطوط جبهه قرار گرفتند تا در فداکاریها و پیروزیهای مبارزه با ایشان شریک باشند، و نیز افتخار غرور آمیز خود را از

جوانان خردسال کشورمان و «وانارسنا»^۱ که حتی عمر کم ایشان مانع آن نیست که خود را بدامان مبارزه اندازند و در راه منظور بزرگ شهیدانی تقدیم دارند اعلام میکنیم .
 بعلاوه ما سپاسگزاری تحسین آمیز خود را از این واقعیت اعلام میداریم که تمام فرقه‌های مذهبی چه بزرگ و چه کوچک و تمام طبقات مردم هند در راه مبارزه بزرگ ملی با یکدیگر متفق شده‌اند و بهترین مساعی خود را بکار برده‌اند . مخصوصاً فرقه‌های اقلیت مسلمانان سیک‌ها ، پارسی‌ها ، مسیحی‌ها - با فداکاری بر ارزش و صادقانه بمنظور خدمت به مادر مشترک وطن کمک کرده‌اند تا يك ملت متفق و تجزیه ناپذیر مطمئن از پیروزی و مصمم برای تحقق و حفظ استقلال هند بوجود آید و آزادی نوین را در راه دور افکندن قیود دست و پا گیر و از میان بردن عدم تساویها میان تمام طبقات مردم هند و بدینقرار برای خدمت به هدف بزرگ انسانیت بکار برد .

ما ، در حالیکه این سرمشقه‌های عالی و الهام بخش فداکاری و تحمل رنج در راه هند را در برابر خود داریم سوگند استقلال خود را تکرار میکنیم و تصمیم میگیریم که پیکار خود را دنبال کنیم تا وقتی که هند کاملاً آزاد گردد .

۱ - طبق افسانه‌های اساطیر هند «وانارسنا» موجودات کوچکی بودند که در پیروزیهای بزرگ به فرمانان ملی کمک‌های موثر کردند . م

فہرست مندرجات

صفحہ III	
	مقدمہ مترجم
۱	مقدمہ د کتر تارا چند سفیر کبیر ہند در ایران
۲۱	اهداء کتاب
۲۳	مقدمہ مؤلف مخصوص ترجمہ فارسی
۲۵	پیشگفتار مؤلف
۲۸	۱- انتقال از کشمیر
۳۵	۲- کود کی
۴۳	۳- عرفان الہی
۵۲	۴- کالج ہاروارد و دانشگاه کمبریج
۶۷	۵- بازگشت بہ وطن و سیاست ہند در دوران جنگ
۸۱	۶- ازدواج و حادثہ ہیمالیا
۸۴	۷- ورود گاندی جی بروی صحنہ، ساتیا گراہا و امریتسر
۹۶	۸- اخراج من و نتایجی کہ پیارا آورد
۱۰۶	۹- در میان دہقانان
۱۱۵	۱۰- عدم ہمکاری
۱۲۹	۱۱- ۱۹۲۱-۱۱ و نخستین زندان
۱۳۸	۱۲- عدم خشونت و نظریہ شمشیر
۱۴۸	۱۳- زندان لکنہو
۱۵۸	۱۴- آزادی دوبارہ

- ۱۶۶- ۱۵- تردیدها و کشمکشهای درونی
- ۱۷۳- ۱۶- پیشامدی در نابها
- ۱۸۲- ۱۷- کنگره کو کونادا و مولانا محمدعلی
- ۱۹۱- ۱۸- پدوم و گاندی جی
- ۲۰۳- ۱۹- آتش تعصبات مذهبی افروخته میشود
- ۲۱۳- ۲۰- کار شهرداری
- ۲۲۰- ۲۱- در اروپا
- ۲۳۰- ۲۲- اختلافات و تصادمات هند
- ۲۳۷- ۲۳- کنگره ملل استعمار زده در بروکسل
- ۲۴۳- ۲۴- بازگشت به هند و غوطه زدن دوباره در سیاست
- ۲۵۷- ۲۵- چشیدن ضربات لاتی
- ۲۶۳- ۲۶- کنگره سندیکاها
- ۲۷۳- ۲۷- آسمان طوفانی
- ۲۸۶- ۲۸- استقلال و جریانات بعدی
- ۲۹۶- ۲۹- نافرمانی عمومی آغاز میشود
- ۳۰۷- ۳۰- در زندان نئی
- ۳۱۹- ۳۱- مذاکرات پراودا
- ۳۳۱- ۳۲- اعتصاب مالیاتی در ولایات متحده
- ۳۴۳- ۳۳- مرگ پدوم
- ۳۴۸- ۳۴- پیمان دهلی
- ۳۶۲- ۳۵- کنگره کراچی
- ۳۷۵- ۳۶- تعطیلات و استراحت در جنوب
- ۳۸۱- ۳۷- تصادمات در دوران متار که
- ۳۹۴- ۳۸- کنفرانس میزگرد

- ۴۰۷ - ۳۹- شورشهای دهقانی در ولایات متحده
- ۴۲۷ - ۴۰- پایان متار که
- ۴۳۷ - ۴۱- بازداشت‌ها، تضییقات، ممنوعیت‌ها
- ۴۴۳ - ۴۲- هیاهو
- ۴۵۷ - ۴۳- در زندانهای بارلی و دهرادون
- ۴۷۱ - ۴۴- زندگی زندان
- ۴۸۱ - ۴۵- حیوانات در زندان
- ۴۹۰ - ۴۶- مبارزه
- ۵۰۳ - ۴۷- مذهب چیست؟
- ۵۱۸ - ۴۸- سیاست دو گانه دولت بریتانیا
- ۵۳۷ - ۴۹- پایان یک زندان طولانی
- ۵۴۲ - ۵۰- ملاقاتی با گاندی جی
- ۵۵۶ - ۵۱- نظریه لیبرالی
- ۵۶۶ - ۵۲- اساسنامه دومینیونی و استقلال
- ۵۷۹ - ۵۳- هند کهنه و نو
- ۵۸۹ - ۵۴- نتایج تسلط بریتانیا بر هند
- ۶۱۴ - ۵۵- یک ازدواج رسمی و موضوع خط
- ۶۲۴ - ۵۶- فرقه‌های مذهبی و ارتجاع
- ۶۴۶ - ۵۷- بن بست
- ۶۵۷ - ۵۸- زلزله
- ۶۷۲ - ۵۹- زندان علیپور
- ۶۷۹ - ۶۰- دموکراسی در شرق و غرب
- ۶۸۷ - ۶۱- دلمردگی
- ۷۰۲ - ۶۲- ناسازگاری

۷۳۴	۶۳- معتقد ساختن یا مجبور کردن
۷۵۸	۶۴- دوباره در زندان دهرا
۷۶۸	۶۵- یازده روز
۷۷۴	۶۶- بازگشت بزندان
۷۸۲	۶۷- بعضی اتفاقات اخیر
۸۱۵	۶۸- پایان کتاب
۸۱۹	پس از پایان
۸۲۱	پنج سال بعد
۸۴۵	یادداشت مترجم ضمیمه‌ها:
۸۴۷	الف- سوگند روز استقلال
۸۴۹	ب- قطعنامه یادآوری